

БЮЛЕТЕНЬ

Головної Команди Української Національної Гвардії

Листопад

Ч. 10

1951

ДО УКРАЇНСЬКОГО ВОЯЦТВА І ГРОМАДЯНСТВА

Після трилітньої війни (1918-1920 рр.) ворог окупував територію незалежної української держави. Під ударами переважаючих сил ворога, вичерпавши всі можливості і до останку борючись кожний метр рідної землі, Армія Української Народної Республіки відступила з української території, але ні армія, ні український народ не скапітулювали перед напасником. Ворог загарбав нашу землю, але не зломив вільнолюбного духа українського народу. Боротьба в різних формах і спротив окупантові — на Батьківщині і на еміграції — безперервно продовжується до нинішнього дня. Ця боротьба забрала мільйонні жертви, але водночас вона дала яскравий доказ непохитної волі українського народу мати свою самостійну державу.

Відбуваються важливі історичні події. В конфлікті двох світів виразна роль припадає українцям. Коли ми валежно виконаємо політичні і мілітарні завдання, що припадуть на нашу долю, — це буде запорукою здійснення наших національно-державних прагнень. А для гідного виконання цих завдань ми повинні бути об'єднані і підпорядковані єдиному політично-державному центру.

Українські Вояки і Громадяни!

Ми, генерали українського війська, що мали щастя і честь вести в бій українське вояцтво під бойовими прапорами Української Народної Республіки і під проводом славної пам'яті Головного Отамана Симона Петлюри, закликаємо Вас всебічно підтримати український Державний Центр, що діє через Українську Національну Раду та її Виконний Орган. Для виконання великих і тяжких завдань, що в цю пору спадають на Державний Центр, треба мати моральну і матеріальну підтримку широких кіл українського громадянства. Для допомоги нашим борцям на Батьківщині, для налагодження зв'язків з зовнішнім світом, для пропаганди української справи серед чужинців, для плекання наших військових традицій — Державному Центрові потрібна фінансова база. Кличемо всіх, кому дорога справа визволення України, всебічно підтримати проголошену Виконним Органом Української Національної Ради

ПОЗИЧКУ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

масовим придбанням облігацій. Тим дамо Державному Центрові моральне попертя й фінансові засоби для визвольної акції.

Вояки і Громадяни!

Ніяка жертва не є завелика для святої справи визволення нашої Батьківщини. Покажімо, що ми гідні тих героїв, що полягли у визвольній боротьбі за Україну, що полягли під Крутами, під Львовом, в Зимовому Поході, під Базаром та в численних інших боях і вмирають ще й тепер у нерівній боротьбі з ворогом нашої свободи. Поможімо нашому Державному Центрові і цим наблизимо час нашої перемоги, час тріумфу української державної ідеї!

Генерал-полковник Михайло Омелянович-Павленко
 Генерал-поручник Олександр Загородський
 Генерал-поручник Володимир Сікевич
 Генерал-поручник Олександр Удовиченко
 Генерал-хорунжий Олександр Вишнівський
 Генерал-хорунжий Роман Дашкевич
 Генерал-хорунжий Микола Капустянський
 Генерал-хорунжий Михайло Крат
 Генерал-хорунжий Борис Палій-Неїло
 Генерал-хорунжий Володимир Савченко-Більський
 Генерал-хорунжий Михайло Садовський
 Генерал-хорунжий Василь Сварика
 Генерал-хорунжий Кость Смовський

Український Червоний Хрест

В житті кожного народу, кожної нації є багато різних ідей, які народ плекає й удосконалює. Одною з таких ідей є висока мораль несення допомоги потребуючим, людяність і любов до ближнього. Є це властиво ідейні підстави організації Червоного Хреста чи взагалі гуманітарних організацій.

Такі організації особливо потрібні народам, що знаходяться в постійній боротьбі за своє національне визволення і в першу чергу нам — українцям, нашій державі, нашій армії.

Червонохресна ідея вперше зародилася у швайцарця Анрі Дюнанна, що підчас французько-австрійської війни в 1859 році випадково попав на поле бою і побачив там терпіння ранених та почув стогін умираючих вояків, яким ніхто не хотів чи не міг дати санітарно-медичну допомогу.

Після цього, завдяки його наполегливій праці утворилася в Женеві організація під назвою Червоний Хрест, яка за досить короткий час стала міжнародною організацією.

Чи маємо ж і ми таку організацію і чи не відстали ми від культурних починів людства?

З радістю мусимо сказати, що ми не відстали від других народів, мали і маємо свою організацію — Український Червоний Хрест. Правда, ця наша організація, яка повстала в 1918 році, в своїй невідрадіній історії зазнала багато змін, що повстали в силу тяжких трагічних обставин. Доля Українського Червоного Хреста була тісно зв'язана з долею нашої Батьківщини, що ще й до сьогодні перебуває в безперервній боротьбі з окупантом. В цьому випадку ми, звичайно, не можемо рівнятися з такими організаціями в Японії, Швайцарії, США, Швеції.

Роля Українського Червоного Хреста є багато скромнішою, але після його утворення, в часі Визвольних Змагань 1918-20 рр., була вона надзвичайно велика і тяжка, бо діяльність проводилась в надзвичайно тяжких умовах. Чому? Хоч наша організація і утворилася у своїй державі, на власній землі, але на слабу щойноповсталу організацію зразу ж лягли непосильні завдання. Ми дістали тяжку спадщину по першій світовій війні і розвалі російської імперії — наш край був пересичений інвалідами і хворими, своїми і чужими, до того громадянська війна зі всіма її наслідками, московська навала на нашу землю, жакливі епідемії в нашій армії, брак транспорту, брак ліків, абсолютний брак перевізочних матеріалів, брак кваліфікованого медичного персоналу і голод.

Але не дивлячись на всі ці нещастя наш Червоний Хрест розбудував сітку медично-санітарних пунктів, в нашій армії закурсували санітарні поїзди, повстали санітарно-харчові пункти, повстали військові шпиталі. На фронті санітарно-дезінфекційні відділи. В запіллі велось інтенсивне вишколення численних кадрів і взагалі допоміжного медичного персоналу. Все робилося так, щоб зробити якнайкраще, але на жаль, завжди на перешко-

ді стояли постійний брак матеріальних засобів і непереможно-трагічні обставини. Коли порівняти ті страшні умови і, скажемо для порівняння, умови в яких перебував в останній війні Советський Союз зі своїми колосальними засобами й більше ніж трагічними умовами советських полонених у Німеччині бо їх Сталін зрікся — «я не маю полонених, я маю лише вбитих» то можемо сміло сказати, що українці у свій час стояли в розумінні санітарно-медичної допомоги далеко вище.

Яка ж є роля кожного Червоного Хреста?

Червоний Хрест за загально прийнятим статутом має дбати про:

1. допомогу й опіку над раненими й хворими вояками;
 2. уділювання допомоги воякам союзних армій і вєєнополоненим;
 3. першу реєстрацію страт в людях: померлих, забитих, ранених (для пізніших розшуків);
 4. обмін реєстраційними даними з Міжнародним Червоним Хрестом;
 5. уділення допомоги цивільному населенню, що потерпіло в наслідок війни.
- В часі миру діяльність Червоного Хреста йде в напрямі самоорганізації і допомоги населенню у випадку стихійних нещастя: пожежі, повені, голоду епідемії і т. д.

Український Червоний Хрест виконував всі ці завдання. Він не замкнувся лише в собі, а нав'язав зв'язки з Міжнародним Червоним Хрестом в Женеві і надіслав туди свою місію в цілях придбання ліків, перевізочного матеріалу і санітарно-медичного інвентарю. Та наша місія існувала довго навіть після упадку нашої держави, а підтим під тиском ворога мусила змінити назву.

Згадуючи сьогодні цю ролю Українського Червоного Хреста в часі Визвольних Змагань мусимо сказати, що не дивлячись на організаційну недоконаність, приймаючи до уваги ті тяжкі обставини коли хворі й ранені мусили лежати на соломі по клунях, станціях, вагонах, не дивлячись на все те мусимо признати ту колосальну ролю, яку відіграла ця організація в житті нашого народу, нашої армії.

До чого ж маємо ми стремити, аби в майбутньому зударі гідно скласти іспит зрілості?

Живемо досить довго закордоном і добре придивилися та відповідно оцінили організацію санітарно-медично-харитативної служби тієї чи іншої країни. Назріває мимоволі питання: «у нас і у них?» і тут мусимо признати, що ми є далеко позаду, що ми мало дбаємо про належну підготовку кадрів. Правдою є, що майже в кожній країні нашого розсяння ми творили курси сестер-жалібниць, але того замало. Не сміємо чекати доки вдарить «грим» і щоб лише тоді вишколювати медично-санітарний персонал, як це доводиться робити в сьогоднішньому підпіллі. Не сміємо допустити до того щоб наші частини залишилися без санітарної обслуги, як це було під Бродами*). Ми

мусимо підготуватись настільки щоб могли обслужити потребуючих в часі війни якнайкраще. Мусимо свою підготовку довести до такого стану, щоб щонайменше кожен 50-ий емігрант був добрим санітаром. Учимо дітей по школах санітарній справі, як це робили німці. Дбаймо, аби у відповідний час ми могли дати потребуючому все, що потрібно.

Від Видавництва

В зв'язку з перенесенням Редакції журналу «Меч і Воля» до Німеччини всі матеріали і розрахунки за видання надсилати від тепер виключно на адресу «Бюлетеню» аж до подання нової адреси.

Перенесення Редакції та формування нової редакційної колегії спричинило перерву у видаванні журналу. Згідно видавничого пляну, друге число по'явиться у вересні і від того часу буде виходити регулярно місячником.

Крім того просимо, як Команди УНГ так і окремих осіб, які кольпортують наші видання, в найкоротшому часі подати нам відомості про кількість потрібних примірників наших видань.

Разом з тим просимо в найкоротшому часі розрахуватись за отримані видання і надалі розраховуватись, по можливості, якнайшвидше. Бо від регулярності розрахунків залежить регулярність видання насупних чисел.

У випадку, коли певна кількість примірників залишається не проданою, треба на цю кількість скласти акт за підписом трьох осіб і разом з розрахунком за продані примірники надіслати до Видавництва.

Окремо звертаємось до всіх тих, хто переводив збірку на «Вишкільно-видавничий фонд УНГ» і до цього часу не надіслав розрахунків за неї, або ж надіслав кошти збірки без збіркових лист чи навпаки, виправити ці недотягнення, бо вони завдають певних труднощів Видавництву.

Видавничий Відділ УНГ

*) «Броди» стор. 121.

Дванадцять злочинів проти миру

Комісія Об'єднаних Націй для міжнародного права виробила збірник законів проти миру і людства. Збірник буде переданий на схвалення пленуму ООН. Він складається з таких 12-ти пунктів:

1. Всякий акт агресії, включно з уживанням озброєних сил чийм будь урядом проти другої держави, коли цього не вимагатиме національна чи колективна самооборона, або якщо цим не виконується рішення або постанова відповідного органу ООН.

2. Всяка загроза якого-будь уряду актом агресії проти другої держави.

3. Приготування будь-якого уряду вжити своїх збройних сил проти другої держави, коли для цього немає уповноваження ООН.

4. Напад озброєних банд з політичними дорученнями з одної державної території на другу.

5. Участь, або заохота якого небудь уряду при спробах викликати в другій країні громадянську війну, або потурання організованим спробам з ціллю громадянської війни в другій країні.

6. Участь, або підтримка терористичних стремлів в другій країні чийм-будь урядом, або потурання організованим стремлінням, що мають як завдання терористичні акти в другій державі.

7. Дії урядів, якими порушуються їхні зобов'язання в рамках договору, що має охороняти міжнародний мир і безпеку.

8. Дії урядів, що мають, як наслідок суперечну міжнародному праву анексію чужої державної території, або території, яка стоїть під міжнародним управлінням.

9 Дії урядів, або приватних осіб, що прямують до повного або частинного знищення національних, етнічних, расових або релігійних груп, включно з убивством, навмисним поставленням в такі життєві умови, які мають спричинити їх фізичне знищення, перешкодою народжень або насильним перенесенням дітей з одної групи в іншу.

10. Нелюдські дії урядів, або приватних осіб як вбивство, знищення, поневолення, заслання або переслідування з політичних, расових, релігійних або культурних причин всякої цивілізованої людності. (Чому ж тоді Сталіна не судять? Чи може міжнародне право його не стосується? То проти кого ж воно тоді існує? Чи може воно однієї матері дитина з советської конституцією — „писаному не вір“? — Складач).

11. Дії, якими порушуються воєнні закони і звичаї.

12. Дії, які мають як наслідок змову, під'юджування або спроби виконання згаданих злочинів.

Крім того проєкт передбачує, що відповідальність за всі згадані злочини несуть однаково наказодавці і виконавці злочинних наказів. Судити злочинців мають або свої національні суди, або міжнародні трибунали.

З точки зору поневолених народів, цей законопроект являється союзником окупанта. Він тільки колись збирається „судити“ того чи іншого зло-

чинця за його різні антилюдські злочини. Натомість сьогодні, гарантує йому повну свободу дії всередині кожної „окремої держави“. Є клявзуля проти „банд“, але нічого нема про право самооборони поневолених націй.

Ми вважаємо, що крайня пора домагатися введення в міжнародні закони клявзулі, яка б відрізняла чужоземні банди на чужій території, від національних визвольних армій. Вони покищо „можуть“ проявляти себе тільки у вигляді іррегулярних військ (в розумінні Заходу — „банд“). Старе поняття на Заході про банди мусить бути зревідоване в напрямі визнання та називання повстанських військ поневолених народів не бандами, а АРМІЯМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВОВОДИ. Большевицькі злочинці свищуть на всі міжнародні закони, але визвольних національних армій бояться гірше атомомої бомби. І ось цю найреальнішу антибольшевицьку силу, міжнародне законодавство ставить поза законом. До цієї проблеми ми ще повернемося.

В. В.

Розгорнув свої крила чорний птах,
Умірають на бруці кроки.
На копитами збитий шлях
Хтось розкидав зорі стоокі.

Хтось розкидав золото кіс,
Немов місяць прядиво чеше.
За плечима у мене кріс,
Кінь підкови об камінь креше.

Та я знаю, десь зза хашів
Згуба чорна на мене чатує.
Цілий рій вогняних дощів
Ворог вишком для мене готує.

НІЩО В СВІТІ НЕ СТРИМАЄ ПЕРЕМОГИ НАРОДУ,

ЯКИЙ З УСІХ СИЛ БОРЕТЬСЯ ЗА СВОЄ СПРАВЕДЛИВЕ
ПРАВО НА ВІЛЬНЕ ЖИТТЯ.

Корляйль

Консолідаційна утопія деяких вояків

Від деякого часу помітна дуже активна закулісна акція збанкрутованого бандерівського фашизму у всіх його виглядах серед розпорошеного українського вояцтва по лінії «консолідації». Заохочені «консолідацією» на громадському відтинку через ліквідацію двох інших громадських організацій та повне підпорядкування цього сектора собі, у формі старого ЦПУЕ, бандерівці тепер намагаються досягнути те саме з демократичними комбатантськими організаціями. Не маючи відваги посягати на ці організації безпосередньо, вони придумали закулісні підходи до поодиноких членів цих організацій.

Вступом до цих підходів була «ідея» zorganizувати Військово-Наукове Товариство та видавати військово-науковий журнал, в якому могли б співпрацювати всі наші військові науковці, незалежно від їх політичних переконань. А за деякий час, була висунена давно готова пропозиція об'єднання комбатантських організацій. Коли ж це не вдалося, тоді висунено нову «ідею» поклікати до життя якусь «координаційну раду аполітичних військовиків». Ця рада мала б завдання поза комбатантськими організаціями «керувати» роботою всіх вояків, дозволяти або забороняти поодиноким воякам вступати на службу до чужих армій, розв'язувати питання творення або нетворення легіонів і т. п.

Все це робиться на те, щоб якимось прикрити свою постійну диверсію проти Державного Центру УНР, що одиникий має право розв'язувати подібні суто політичні державні проблеми. На превеликий жаль, цією підозрілою акцією дуже серйозно завнявся «приватно» пан генерал Капустянський, що різночасно являється офіційною особою в Уряді УНР, як міністер Військових Справ. З одного боку п. ген. Капустянський міністер демократичного уряду, а з другого боку він почав «приватно» оточувати себе підозрілими типами з бандерівської СБ, що в першу чергу повинні бути осуджені за масові братовбивства та інші злочини. Поява військового міністра в такому «товаристві» одних вояків насторожує, а других баламутить.

Всі наші вояки прагнуть консолідації. Всі ми вітаємо ідею заснування наукового товариства та його журналу. Але при чому тут темні типи з СБ? Які з них можуть бути «військові науковці»? Де і коли вони вивчали військові науки?

Зорієнтувавшись в «підземних ходах» цієї роботи, де темна фашистська мафія Бандери намагається спекти свою суто політичну печеню на наївності деяких вояків, щоб компромітувати всі наші творчі сили, Головна Команда УНГ поставилася до всіх цих махінацій з абсолютним застереженням. І це своє застереження УНГ офіційно заявила п. ген. Капустянському, якого він не прийняв до відома.

Щоб не було баламутства серед українського вояцтва, Головна Команда УНГ цією дорогою ще раз повідомляє, що доки не буде осягнена повна консолідація на політичному відтинку, доти ми не віримо в можливості консо-

Товариство Допомоги УНГ в США

Засноване в березні 1951 р. Товариство Допомоги УНГ в США під керівництвом голови ген. штабу полк. А. Валійського та організаційного референта Миколи Бояра й інших членів Управи, Товариство розгортає свою діяльність.

За фінансовою допомогою з добровільних пожертв членів Товариства, посилюється настільки видавничо-пропагандивний фонд УНГ, що Головна Команда вже має змогу розпочати регулярне видавання свого центрального органу «Меч і Воля» кожен місяць, а вишкільні зошити «Військова Справа», раз на три місяці. Крім того також посилюється наша ле-

тучкова акція серед вояків советської армії.

Товариство готується до свого першого з'їзду.

Головна Команда УНГ цією дорогою сердечно дякує всім Вельмишановним Членам Товариства за їх братню допомогу нам в Європі та бажає якнайкращих успіхів у їх праці.

Ми глибоко віримо, що спільною акцією всіх чесних патріотів на Рідній Землі та на еміграції українська демократія осягне абсолютну перемогу над всіма зовнішніми ворогами України та запровадить лад і правопорядок в середовищі української нації і її вільної держави.

Нові видання УНГ

1. Вже вийшла з друку і поступила в продаж окремою брошурою доповідь от. Тараса Бульби-Боровця в Лондоні і Парижі (листопад і грудень 1950 року) на тему «Збройна боротьба України 1917-1950 рр.». Ціна одного примірника: в Німеччині — 0,25 ДМ, у Франції — 25.00 фр. фр., у Великобританії і Австралії — 1 шіл., в США і Канаді — 10 центів, в Бельгії — 3.00 б. фр., у всіх інших країнах рівновартість 10 американських центів.

2. Друкується і незабаром вийде та ноступить в продаж 2-й зошит вишкільних курсів УНГ і СУВ «Військова Справа». Ціна зошита у всіх країнах вже відома з попереднього числа. Її не можемо обнизити, бо курси вимагатимуть оплати лекторів та окремої кореспонденції централі з кур'янтами.

3. Починаючи від 15. вересня 1951 року, перенесений з Англії до Німеччини журнал «Меч і Воля» має появлятися регулярно місячником як центральний орган УНГ. З уваги на зміну адреси редакції та адміністрації, подається нова ціна одного примірника цього журналу: Німеччина — 0.50 ДМ, Франція — 50.00 фр. фр., Бельгія — 6.00 б. фр. Великобританія і Австралія — 1 шіл. 6 пенсів, США і Канада — 25 центів. У всіх інших країнах рівновартість 25 ам. центів.

Замовлення на всі видання УНГ закордонно ласкаво просимо скеровувати безпосередньо до Видавництва, а тільки через місцеві Краєві Команди УНГ в даній країні, або через спеціальних уповноважених. Адреси закордонних представництв:

Австралія:	Mr. J. Oelyha, 84, Pest Box, Roudle St., Adelaide S. A. Australia.
Австрія:	Herr M. Martschenko, Steingosse 11, Salzburg, Austria.
Америка:	Mr. M. Boyar, 350 So 2nd Str., Brooklyn 11, N.Y. USA.
Аргентина:	„Peremoha“ 25-de Myzo 479(26) Buenos Aires Rep. Argentina.
Бельгія:	Ms. Wladimir Chliwniak, 1, rue du Gazometre, Houdeng-Aimeries, Belgique.
Канада:	Mr. Semen Lantuch, 365 Indian Grove, Toronto, Ont. Canada.
Німеччина:	Herr A. Hrycenko, Augsburg 3, Postfach 15 US Zone Germany.
Франція:	Ms. Pedro Nomych, 95, rue Raymond Lasserand, Paris XIV France.

лідації серед вояків. Аполітичних вояків тепер нема. Кожен вояк має якийсь політичний світогляд. Всякі заходи про «консолідацію» це тільки фальшива спекуляція розрахована на наївне «гратне м'ясо», якого в нас тепер також нема.

Відає Головна Команда
Української Національної Гвардії
Редагує Колегія
Листи спрямовувати на адресу:
A. Hrycenko, Augsburg 3, Postfach 15,
US Zone Germany